

רקע: מיכאל אבא של עודד גילה שהוא עומד לצאת לפעולה  
אנרכיסטית וכשלא הצליח לגרום לא לרדת מזה החליט להצטרף,  
כאן הם בבית שלהם בבוקר הפעולה

מיכאל נכנס לדירה וחוצה את המסדרון. הוא לבוש בחולצה ח'קט  
הוא מוכן ליציאה. קול רשרוש קל שהולך ומתחזק. מיכאל נעמד על  
מפתן דלת חדרו של עודד ומביט בבנו שלא מבחין בו, עומד  
בתחתונים מול המראה ומתגלח עם מכונת גילוח. עודד מסתובב,  
רואה את אביו, מסתובב וחוטף חולצה שתלויה על הארון

עודד:

כולם כבר בדרך... (עודד לובש את החולצה המפוספסת) מה אתה אומר אבא?...  
(מיכאל מביט עוד רגע בעודד ואז, בהחלטה של רגע, שולף בזריזות את המפתח מתוך המנעול  
בצד הפנימי של דלת החדר ובמהירות יוצא ונועל את הדלת מבחוץ. עודד מתעשת ומזנק על  
הדלת)

\*\* צריך לעשות התאמות לסצנה בכיתה, יכול להיות שבמקום שמיכאל ינעל דלת הוא חוסם  
את עודד בגופו ואז עודד שולף את האקדח ומאיים לירות בעצמו.\*\*

עודד:

אבא!

מיכאל:

עודדי אנחנו לא הולכים

עודד:

(בזעם, חובט בדלת) תפתח את הדלת עכשיו... בוגד

מיכאל:

זה בשבילך עודד... זה רק בגלל שאני אוהב אותך

(שקט רגע ואז קול רעש חזק מאוד עולה מבפנים כאילו עודד בעט במשהו ושבר אותו, רעש  
שמבהיל לרגע את מיכאל. ושוב שקט.)

עודד:

(בקול החלטי) אני לוקח את האקדח ויורה לעצמי כדור בראש

(מיכאל שותק)

עודד:

אתה יודע שאני מתכוון לזה

מיכאל מסובב את המפתח במנעול ופותח את הדלת. הוא פוסע חזרה למטבח, ועומד שם בדממה, מובס.

עודד יוצא מהחדר, לבוש. הוא לא אומר דבר לאביו ולא מביט בו.

עודד:

איפה המכונית?

מיכאל:

נתנאל מהשב"כ....

(עודד מרים את ראשו אל מיכאל שממשיך לדבר)

מיכאל:

הוא פרובוקאטור שלהם... זה ברור... הם גייסו אותו... אני כל הזמן

שברתי את הראש מה זה הדבר ההזוי הזה...

עודד:

אבא תן את המפתחות של האוטו, אני הולך.

מיכאל:

תשמע לי עודד. זה לא רוסיה פה. אין דבר כזה מהפכה בישראל.

כולם פה מגויסים למלחמה... בעד הכיבוש, נגד הכיבוש...

עודד:

ואיפה אתה חושב פגשתי את נתנאל?... בהפגנה נגד הגדר... כשעצרו אותו...

מיכאל:

ברור... גם שם הפעילו אותו... שיבנה את עצמו...

עודד:

אתה חלש לידו, אתה מקנא בו...

מיכאל:

תמים אחד... אני כבר ראיתי אנשים כמוהו... אלה שעושים הכי הרבה רעש.

עודד:

הוא הקים אותו... הוא פגש את יותם שהסתובב כועס אחרי הצבא.

אחרי זה הוא פגש את שירה באוניברסיטה, ואותי...

מיכאל:

כל כך אופייני להם לקחת חבורה של נאיבים ולשתול שם את הבן המגאלומן, המופרע, של השופט...

עודד:

ולמה שהם יעשו את זה?

מיכאל:

כי הם שב"כ, אני יודע למה?... כי הם רוצים להסיט את האש מהימנים, כי התחילו לדבר פה על עניים ועשירים... סיבות תמיד יש להם... אבל השיטה... הם יתנו לו לקחת את זה להקצנה מטורפת ויפוצצו את זה... (עודד ניגש אל דלת הבית ופותח אותה)

עודד:

ביי אבא

מיכאל:

(מתקרב אל הדלת הפתוחה למחצה)

חכה

(עודד מחייך בלגלוג, בעוד מיכאל מגיף את התריסים וסוגר את החלון הגדול בסלון. מיכאל מזליף על עצמו במהירות שפריץ מבקבוק בושם שעל הספרייה.)

במקום כזה צריך להיראות טוב

(הוא מזליף בושם על צווארו של עודד ומחליק לו את שיערו שהתפרע קצת.)

עודד:

(בשקט, הדלת לחדר המדרגות פתוחה) אם אתה צודק בקשר אליו, מה אתה דואג?

יעצרו אותנו בכניסה...

מיכאל:

(בלחישה נחרצת) הבן שלי לא יכנס ל- 20 שנה לכלא

עודד:

(מביט במיכאל בחשד ובבהלה) אתה הלשנת...

מיכאל:

הלואי והייתי עושה את זה...

עודד יורד את המדרגות במהירות. מיכאל בעקבותיו.